

بررسی تأثیر استرس شغلی بر رضایتمندی و بهره‌وری پرستاران شاغل در بیمارستان های دانشگاه علوم پزشکی

سبزوار

نرجس حشمتی فر (ارائه دهنده) ۱، محمد رضا شگرف نخعی ۲، فاطمه ابارشی ۳، علیرضا شریعتی ۴*

۱. کارشناس ارشد آموزش پرستاری، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران

۲. متخصص اعصاب و روان عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران

۳. کارشناس ارشد، دانشگاه علوم پزشکی، سبزوار، ایران

۴. *نویسنده مسئول، کارشناس ارشد، دانشگاه آزاد تبریز، سبزوار، ایران

زمینه و هدف:

استرس شغلی در محیط‌های کار عاملی مؤثر بر رضایت شغل و بهره‌وری است که پیامدهای مثبت رضایت شغلی منجر به افزایش بهره‌وری، و آموزش مهارت‌های شغلی جدید می‌شود. بنابراین هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر استرس شغلی بر رضایتمندی و بهره‌وری میباشد.

مواد و روش‌ها:

پژوهش از نوع توصیفی و به روش همبستگی اجرا گردید. جامعه آماری پژوهش پرستاران شاغل در بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی سبزوار بودند که از میان آنها ۱۵۰ نفر به شیوه نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. ابزارهای مورد استفاده شامل پرسشنامه ۱۴ سوالی استرس شغلی بیمارستانی شامل چهار مولفه استرس شغلی (عوامل ارگونومیک، ایهام، بی‌کفایتی و کم‌باری نقش) و پرسشنامه ۱۶ سوالی رضایت شغلی اسپیکتور و پرسشنامه ۱۵ سوالی بهره‌وری هرسی، گلد اسمیت بود. داده‌ها پس از جمع‌آوری با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها:

۱- استرس شغلی با رضایتمندی و بهره‌وری دارای رابطه‌ای معنی‌دار است. ۲- رضایتمندی نیز با بهره‌وری دارای رابطه مثبت و معنی‌دار است. ۳- افزایش رضایتمندی میتواند نقش متغیر واسطه‌ای را در رابطه استرس شغلی با بهره‌وری ایفا نماید. ($p < 0/0001$)

نتیجه‌گیری:

براساس نتایج این مطالعه می‌توان گفت بهره‌وری متغیری است که از استرس شغلی و رضایت شغلی تأثیرمی‌پذیرد و می‌توان از این متغیرها به عنوان شاخص‌هایی در جهت پیش‌بینی بهره‌وری پرستاران استفاده کرد. همچنین می‌توان با آموزش مهارت‌های لازم و فراهم آوردن امکانات شغلی و حمایت‌های سازمانی میزان رضایتمندی و در نهایت بهره‌وری افراد را افزایش داد.

واژه‌های کلیدی:

استرس، استرس شغلی، رضایتمندی و بهره‌وری